

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU
z dnia 21 maja 1948 r.

Wydana w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowo-celne i urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi (Instrukcja Pocztowo Dewizowa).

Na podstawie § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57) poz. 419), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 40) i § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 43) zarządza się co następuje:

1. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Bez zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową, zabronione jest wysyłanie (wywóz) lub przekazywanie za granicę poczta:

- 1) krajowych i zagranicznych środków płatniczych;
- 2) krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;
- 3) książeczek oszczędnościowych i wkładowych bez względu na to, czy są krajowe czy zagraniczne;
- 4) złota we wszelkiej postaci, czy to w monetach mających lub nie mających w jakimkolwiek kraju mocy ustawowego środka płatniczego, czy to w stanie nieprzerobionym, czy nawet przerobionym (przedmioty posiadające znamiona gotowych do użytku wyrobów);
- 5) platyny we wszelkiej postaci, zarówno przerobionej jak i nieprzerobionej;
- 6) kamieni szlachetnych i innych klejnotów;
- 7) wszelkiego rodzaju polis ubezpieczeniowych, wystawianych przez towarzystwa ubezpieczeniowe zagranicą oraz kwitów lombardowych banków lub zakładów zastawniczych.

§ 2.

Środkami płatniczymi, podlegającymi zakazowi wysyłania (wywozu) lub przekazywania zagranicę niezależnie od waluty (krajowej lub zagranicznej), na którą opiewają, są:

- 1) pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe — także wycofane z obiegu);
- 2) weksle i czeki, także in blanco, t. j. nie wypełnione blankiety, jeżeli są tylko zaopatrzone podpisem oraz przeterminowane i to zarówno protestowane jak i nie protestowane;
- 3) asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłaty i przekazy: są to zlecenia wypłaty pieniężnej osobie określonej lub okazicielowi, wystawione przez instytucje państwowe, samorządowe, banki, firmy handlowe albo inne osoby fizyczne lub prawne. Dokumenty te są wystawiane przeważnie na zwykłym papierze firmowym, a nie na blankietach, jak np. weksle lub czeki;
- 4) pocztowe kupony międzynarodowe na odpowiedź w ilości ponad trzy blankiety (kupony) w jednej przesyłce pocztowej.

§ 3.

Papierami procentowymi w rozumieniu instrukcji niniejszej są również:

- 1) listy hipoteczne i gruntowe, o ile odnoszą się do wierzytelności oprocentowanych;
- 2) skrypty dłużne oprocentowane;

- 3) obligacje i listy zastawne;
- 4) renty kapitałowe.

§ 4.

Nie podlega zakazowi wysyłanie (wywóz) zagranicą:

- 1) polis ubezpieczeniowych, wystawianych przez polskie towarzystwa ubezpieczeniowe;
- 2) nie wypełnionych i nie zaopatrzonych podpisami blankietów wekslowych i czekowych;
- 3) pokwitowań odbioru należności, jeżeli nie zawierają poleceń wypłaty;
- 4) trzech pocztowych kuponów międzynarodowych na odpowiedź w jednej przesyłce pocztowej.

§ 5.

Urzędy pocztowe przyjmują do wysłania zagranicę krajowe i zagraniczne środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów, książeczki oszczędnościowe i wkładowe w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz listach i paczkach z podaną wartością na podstawie zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

Złoto można przesyłać za zezwoleniem (zaświadczeniem) w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz w paczkach z podaną wartością.

§ 6.

Banki dewizowe mogą bez specjalnego zezwolenia wysyłać lub przekazywać pocztą zagranicę zagraniczne środki płatnicze, a w ramach generalnych lub specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej także krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładowe, bez obowiązku okazywania zawartości takich przesyłek przy nadawaniu ich na poczcie.

Tego rodzaju przesyłki pocztowe muszą być nadawane na pocztę przez banki dewizowe za pomocą oddzielnej książeczki nadawczej przy czym w rubryce „Uwagi” powinna być podana dokładna zawartość przesyłki.

Przy wysyłaniu zagranicę przesyłek pocztowych zawierających krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, banki dewizowe podają w rubryce „Uwagi” książki nadawczej, numer i datę odpowiedniego zezwolenia (generalnego lub specjalnego) Komisji Dewizowej.

Przesyłki takie powinny być zaopatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla: „Wolna od kontroli dewizowej w myśl § 6 instr. p. d.”.

§ 7.

Wysyłanie (wywóz) i przekazywanie zagranicę wartości, wyszczególnionych w § 1 niniejszej instrukcji, odbywać się może tylko na podstawie zezwolen Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, wystawionych na formularzach według wzoru Nr 1 lub 2, zawierających stwierdzenie, że wysłanie (wywóz) lub przekazanie ma się odbyć za pośrednictwem poczty. Pism, kierowanych do stron przez banki celem zawiadomienia ich o udzieleniu zezwolenia, nie należy utożsamiać z zezwoleniem (zaświadczeniem), wystawionym na formularzu.

II. Przyjmowanie do wysłania (wywozu) zagranicę środków płatniczych, walorów, książeczek oszczędnościowych i złota w listach poleconych oraz w listach i paczkach z podaną wartością.

§ 8.

Listy polecone oraz listy i paczki z podaną wartością z przeznaczeniem zagranicę, nadawane w stanie otwartym sprawdza przyjmujący pracownik pocztowy, zwracając uwagę, czy nie zawierają złota, środków płatniczych oraz wszelkich innych walorów, objętych ograniczeniami dewizowymi (§ 1). Jeżeli list lub paczka zawiera złoto, środki płatnicze lub inne walory objęte ograniczeniami dewizowymi, pracownik powinien zażądać od nadawcy przedstawienia zezwolenia Komisji Dewizowej względnie zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową i stwierdzić:

- 1) czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne;
- 2) czy nadawca wysłał środki płatnicze, walory itp. wyszczególnione w zezwoleniu (zaświadczeniu);
- 3) czy wysyłana kwota pieniężna lub wartość nie przekracza kwoty lub wartości, określonej w zezwoleniu (zaświadczeniu);
- 4) tożsamość osoby, zgłaszającej się celem nadania przesyłki (listu poleconego, listu lub paczki z podaną wartością). Stwierdzenie tożsamości należy odnotować w księgach przyjętych w rubryce „nadawca”, podając imię i nazwisko tej osoby oraz cechy dokumentu legitymacyjnego t. j. nazwę dokumentu, nazwę urzędu wystawiającego oraz numer i datę wystawienia.

Postanowienie powyższe nie narusza obowiązku odnotowania w księgach przyjętych adresu nadawcy umieszczonego na przesyłce, jeżeli nadawcą jest inna osoba niż zgłaszająca się z przesyłką celem jej nadania.

Stwierdzenie tożsamości osoby nadającej przesyłkę nie jest wymagane, gdy przesyłkę na podstawie generalnego zezwolenia nadają przy pomocy oddzielnej książki nadawczej banki dewizowej.

Przesyłki pocztowych (listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością), nie odpowiadających wymienionym warunkom, nie wolno przyjmować. Jeżeli jednak stwierdzona zawartość okaże się mniejsza, aniżeli opiewa zezwolenie lub zaświadczenie, przesyłkę należy przyjąć.

Po dokonaniu wymienionych czynności, pracownik pocztowy, na dowód przeprowadzonej kontroli, umieszcza na przyjętej przesyłce, w prawym dolnym rogu odcisk datownika. Odcisk datownika należy umieszczać w ten sposób, aby nie szkodził jasności adresu.

Czynności, związane z opakowaniem i zamknięciem przesyłek, wykonywa nadawca w nieprzerwanej obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

Na zezwoleniu (zaświadczeniu) pracownik pocztowy notuje znamiona przesyłki, określając jej rodzaj (list polecony, list lub paczka z podaną wartością) i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika, a następnie zwraca zezwolenie względnie zaświadczenie do instytucji wystawiającej.

Czynności kontroli dewizowej pracownika pocztowego, przyjmującego przesyłki, nie mogą w niczym naruszyć tajemnicy korespondencji.

§ 9.

Kontrolę dewizową paczek pocztowych (zwykłych i z podaną wartością) oraz przesyłek listowych zwykłych i poleconych z zawartością towarów, nadawanych do wywozu w urzędach pocztowo-celnych, przeprowadzają organa celne przy dokonywaniu odprawy celnej wywozowej.

§ 10.

Paczki zwykłe oraz przesyłki listowe zwykłe z zawartością towarów, nadawane w urzędach pocztowych, poza urzędami pocztowo-celnymi, podlegają kontroli dewizowej przez organa celne w urzędach wymiany przy odprawie celnej wywozowej.

Przesyłki listowe polecone oraz paczki z podaną wartością podlegają kontroli dewizowej w urzędach nadania poza urzędami pocztowo-celnymi, podlegają kontroli pod względem celnym w urzędach wymiany.

§ 11.

W razie stwierdzenia przez urząd wymiany (stały lub ruchomy) albo przez urząd przesyłowy, że dana przesyłka nie posiada w prawym dolnym rogu odcisku datownika, stwierdzającego fakt dokonania kontroli dewizowej, względnie stwierdzenia, że jest wolna od kontroli dewizowej, należy przesyłkę zwrócić do miejsca nadania celem przeprowadzenia kontroli w obecności nadawcy.

Urzędy wymiany (przejściowe), znajdujące się w siedzibie nadania, przesyłek takich nie zwracają urzędowi nadania, lecz same wzywają nadawców i przeprowadzają kontrole w ich obecności.

III. Przekazywanie sum pieniężnych zagranicę za pomocą przekazów pocztowych.

§ 12.

Pracownik, przyjmujący przekaz:

- 1) sprawdza, czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne oraz czy suma przekazowa jest zgodna z sumą, określoną w zezwoleniu (zaświadczeniu);
- 2) notuje w rubryce „Uwagi” księgi przyjętych przekazów znamiona zezwolenia (zaświadczenia); imię i nazwisko osoby zgłaszającej się celem nadania przekazu oraz znamiona dokumentu legitymacyjnego; stosując analogiczne postanowienia § 8 p. 4 instrukcji niniejszej;
- 3) zaopatruje zezwolenie (zaświadczenie) swoim podpisem i odciskiem datownika;
- 4) dołącza zezwolenie (zaświadczenie) do księgi przyjętych przekazów.

Wymienione zezwolenia (zaświadczenia), odpowiednio ułożone i ewent. zeszyte, przesyła się wraz z księgą przyjętych przekazów do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy.

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T., przeprowadzając kontrolę księgi przyjętych przekazów sprawdza również umieszczone w księdze adnotacje na podstawie dołączonych zezwolen (zaświadczeń), po czym zwraca je instytucji wystawiającej.

§ 13.

W razie nieprzedstawienia przez stronę zezwolenia (zaświadczenia) pracownik pocztowy odmawia przyjęcia przekazu.

§ 14.

Na przekazach, wysyłanych zagranicę, nie należy umieszczać osobnego odcisku datownika na dowód przeprowadzenia kontroli dewizowej ani też podawać znamion zezwolenia (zaświadczenia).

§ 15.

Przed wysłaniem przekazów pracownik kontrolujący winien sprawdzić, czy przekazy przyjęto zgodnie z postanowieniami § 12 pkt. 1 i § 14 instrukcji niniejszej.

IV. Częściowe wykorzystanie zezwoleń (zaświadczeń).

§ 16.

Posiadacz zezwolenia (zaświadczenia) nie ma obowiązku wysyłania lub przekazywania zagranicę środków płatniczych lub walorów jednorazowo t. zn. w wysokości, na jaką opiewa zezwolenie (zaświadczenie), lecz może je wykorzystywać także częściowo. W tym przypadku na przedniej stronie zezwolenia (zaświadczenia) pracownik pocztowy notuje każdorazowo wysokość wysyłanej (przekazywanej) kwoty, umieszczonej odcisk datownika i swój podpis, a zezwolenie (zaświadczenie) zatrzymuje w urzędzie pocztowym. Urząd pocztowy zwraca zezwolenie (zaświadczenie) dopiero po całkowitym jego wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności. Zezwolenie (zaświadczenie) nie może być wykorzystane po upływie terminu, na jaki opiewa.

Przy przekazywaniu sum pieniężnych zagranicę za pomocą przekazów pocztowych urząd przesyła zezwolenie (zaświadczenie) do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. po całkowitym jego wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności. Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. postępuje w myśl wskazań § 12 ust. ostatni.

§ 17.

Przy częściowym wykorzystaniu zezwoleń (zaświadczeń) umieszcza się w rubryce „Uwagi” księgi przyjętych przekazów oprócz znamion zezwolenia (zaświadczenia), także adnotację „częściowo wykorzystano”.

V. Weksle i czeki.

§ 18.

Weksle i czeki, wysyłane zagranicę, zaopatrywane są przez Oddziały Narodowego Banku Polskiego lub banki dewizowe w adnotację o udzieleniu zezwolenia na wysłanie zagranicę. Jednakże adnotacje te nie upoważniają poczty do wysyłania ich zagranicę.

Na wysyłanie weksli i czeków zagranicę wymagane jest zezwolenie (zaświadczenie) w myśl postanowień § 7 instrukcji niniejszej.

VI. Sprowadzanie do kraju z zagranicy.

§ 19.

Sprowadzanie z zagranicy do kraju w przesyłkach pocztowych:

- 1) krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;
- 2) złota w postaci monet zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obrotu ustawowego, w postaci sztab, odlewów i przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu oraz w stanie nie przerobionym we wszelkiej postaci; —

— wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową (wzór Nr. 3 i 4).

§ 20.

Sprowadzanie z zagranicy do kraju w przesyłkach pocztowych:

- 1) polskich obiegowych pieniędzy papierowych;
 - 2) zagranicznych pieniędzy papierowych; —
- wymaga również zezwolenia Komisji Dewizowej (indywidualnego lub ogólnego) albo zaświadczenia Narodowego

Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

§ 21.

Kontrolę Dewizową przesyłek pocztowych, nadchodzących z zagranicy, przeprowadzają organa celne przy rewizji celnej, dokonywanej w urzędach pocztowo-celnych na ogólnych zasadach. Przesyłki pocztowe, zawierające złoto lub inne — poza pieniędzmi papierowymi (§ 20) — walory (§ 19) mogą być wydawane adresatom jedynie po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej albo też zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego.

Do czasu przedstawienia przez odbiorcę przesyłki zagranicznej zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego — urząd pocztowo-celny oddaje przesyłkę taką za potwierdzeniem odbioru do depozytu najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego.

Po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego urząd pocztowo-celny podejmuje przesyłkę z depozytu Narodowego Banku Polskiego i po załatwieniu formalności przez organa celne zarządza jej doręczenie adresatowi.

O ile zezwolenie (zaświadczenie) nie zostanie dostarczone w terminie 28 dni, przesyłkę zawierającą złoto lub inne walory (§ 19) traktuje się jako niedorzeczna.

§ 22.

Polskie pieniądze papierowe, znajdujące się w przesyłkach pocztowych nadchodzących z zagranicy, powinny być wydzielane z przesyłek przez organa celne, które sporządzą protokół według załączonego wzoru Nr. 5, wyszczególniając w nim kwoty ujawnionych pieniędzy.

Wydzielone polskie pieniądze papierowe powinny być przez organa celne przesyłane do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, który zapisze je na rachunek zablokowany, opiewający na nazwisko odbiorcy przesyłki zagranicznej.

Dysponowanie rachunkami zablokowanymi dopuszczalne jest jedynie po uzyskaniu zezwolenia Komisji Dewizowej. Uprawnienia banków dewizowych posiadają następujące instytucje kredytowe: Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Poczta Kasa Oszczędności, Bank Polska Kasa Opieki S. A., Bank Handlowy w Warszawie S. A., Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A., Bank Gospodarstwa Spółdzielczego i wszystkie ich oddziały.

§ 23.

Ujawnione w przesyłkach pocztowych nadsyłanych z zagranicy nadwyżki zagranicznych pieniędzy papierowych ponad kwoty dozwolone w formie decyzji ogólnych przez Komisję Dewizową powinny być wydzielone z przesyłek przez organa celne, które sporządzą protokół (wzór Nr. 5) wyszczególniając w nim kwoty i rodzaj ujawnionych nadwyżek zagranicznych pieniędzy.

Wydzielone z przesyłek nadwyżki zagranicznych pieniędzy papierowych powinny być przesyłane przez organa celne w możliwie najkrótszym czasie, a najdalej w przeciągu 24 godz. do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego do dalszego postępowania zgodnie z przepisami dewizowymi.

§ 24.

Protokoły na wydzielone pieniądze winny być sporządzone przez organa celne w 3 egzemplarzach, z których jeden egzemplarz winien być doręczony urzędowi pocztowemu dla przesłania wraz z kwitem celnym — odbiorcy zagranicznej przesyłki, drugi — łącznie z ujawnionymi pieniędzmi — przesyłany do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, a trzeci pozostaje w aktach wystawiającego urzędu celnego. Protokoły te podpisują również pracownicy pocztowi.

§ 25.

Organa celne powinny na każdą zagraniczną przesyłkę pocztową z zawartością pieniędzy papierowych, sporządzić wynik rewizji, wyszczególniając w nim oprócz innej zawartości kwoty i rodzaj banknotów, niezależnie od tego, czy sporządzają protokół czy nie i podając ewent. sposób przesłania tych pieniędzy adresatowi.

§ 26.

Przesyłki listowe, wzbudzające podejrzenie, iż zawierają złoto, pieniądze papierowe lub inne walory, objęte ograniczeniami dewizowymi (§ 19 i 20), powinny ambulanse lub urzędy wymiany, w których otwieranie odcisków listowych odbywa się bez udziału organów celnych, kierować do odprawy celnej do właściwych urzędów pocztowo-celnych.

Jeżeli takie przesyłki nadejdą do urzędów oddawczych, a brak jest na nich znamion odprawy celnej, należy je zwrócić do właściwego urzędu pocztowo-celnego.

Listy wartościowe z urzędów wymiany, w których odciski są otwierane bez udziału organów celnych, należy bez wyjątku skierować do odprawy celnej, umieszczając na nich napis: „do ocena u p. . . .”.

Kwalifikowanie do odprawy celnej przesyłek listowych oraz listów wartościowych w urzędach wymiany, w których jest czynny podurząd celny, należy do kompetencji organów celnych.

VII. Postanowienia końcowe.

§ 27.

Wszelkie zmiany i ograniczenia, wynikające z przepisów instrukcji niniejszej, nie mają zastosowania do Narodowego Banku Polskiego i jego oddziałów.

§ 28.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim. Jednocześnie traci moc instrukcja w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowe przepisów o

obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowym i zagranicznymi środkami płatniczymi z dnia 21 maja 1938 r. (Dz. Urz. Min. Poczt i Telegrafów Nr. 12, poz. 12) oraz zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1939 r. Nr. P. Z. 323 w sprawie zmiany instrukcji pocztowo-dewizowej (Dz. Urz. Min. Poczt i Tel. Nr. 3, poz. 4).

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski
MINISTER POCZT I TELEGRAFÓW
w/z Z. Lipiński podsekretarz stanu
Załącznik do § 7 instrukcji
Wzór Nr. 1.

KOMISJA DEWIZOWA
Nr.....

Zezwolenie

Komisja Dewizowa zezwala niniejszym Ob. (Firmie) na *) wysłanie (wywóz), przekazanie pocztą zagranicę następujących wartości:

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 19.... r.

*) niepotrzebne skreślić

M. p. _____
podpisy

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

Data
UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zezwolenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą Komisji Dewizowej, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 16 ust. 2 Instr.

Załącznik do § 7 instrukcji
Wzór Nr. 2

dnia 19.... r.

Nazwa banku dewizowego

Nr.....

Zaświadczenie

..... stwierdza, że Komisja Dewizowa (nazwa banku)

decyzją z dnia 19... r. Nr..... zezwoliła Ob. (Firmie)

na *) wysłanie (wywóz), przekazanie pocztą zagranicę następujących wartości:

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia 19.... r.

*) niepotrzebne skreślić

M. p. _____
podpisy

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

Data
UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zaświadczenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą instytucji wystawiającej z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 16 ust. 2 Instr.

Załącznik do § 19 instrukcji
Wzór Nr. 3

KOMISJA DEWIZOWA
Nr.....

Zezwolenie

Komisja Dewizowa zezwala Ob. (Firmie) na sprowadzenie do kraju następujących środków płatniczych (wartości): *)

*) niepotrzebne skreślić

M. p. _____
podpisy

UWAGA: Urzędy celne opatrzą niniejsze zezwolenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą Komisji Dewizowej.

Załącznik do § 19 instrukcji
Wzór Nr. 4.

Nazwa banku dewizowego
Nr.....

..... dnia 19.... r.
(miejscowość)

Zaświadczenie

..... stwierdza, że Komisja Dewizowa (nazwa banku)

decyzją z dnia 19... r. Nr..... udzieliła Ob. (Firmie)

zezwoleń na sprowadzenie do kraju następujących środków płatniczych (wartości): *)

*) niepotrzebne skreślić

M. p. _____
podpisy

UWAGA: Urzędy celne opatrzą niniejsze zaświadczenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą instytucji wystawiającej.

Załącznik do §§ 22 i 23
Instrukcji (Wzór Nr. 5)

URZĄD CELNY
Oddział Poczta

PROTOKÓŁ Nr.....

spisany dnia w sprawie wydzielona z przesyłki pocztowej Nr nadesłanej przez pod adresem odprowadzonej według wyniku rewizji Nr z dnia następujących pieniędzy papierowych:

*) polskie
zagraniczne (nadwyżki ponad kwoty dozwolone)

Rodzaj waluty	Ogólna Kwota	
	Cyframi	Słowami

Wymienione pieniądze zostały przekazane dnia do depozytu

(Wymienić dokładnie nazwę i adres instytucji bankowej) (podpis urzędnika pocztowego)

(podpis urzędnika celnego)

M. p. _____

*) niepotrzebne skreślić